Contributed by SAP
woensdag, 15 september 2010 - Last Updated donderdag, 16 september 2010

De SAP heeft respect voor de moed van de slachtoffers van de pedofiele misdaden die binnen de Kerk werden gepleegd, die -dikwijls nog vele jaren na de feiten- de kracht hebben gevonden om hun lijden uit te drukken en de maatschappij op haar verantwoordelijkheden te wijzen. We drukken ons medeleven uit met de dertien mensen die zelfmoord hebben gepleegd als gevolg van feiten die werden gepleegd door geestelijken die werden verondersteld de morele orde vorm te geven. De Kerk heeft hun lot steeds verstopt, met de medeplichtigheid van andere instituten van de gevestigde orde, te beginnen met Jusititie.

We roepen alle mensen die sexueel misbruik hebben ondergaan, uit welk milieu ze ook komen, op om zich als slachtoffer kenbaar te maken en de stilte te doorbreken. De personen die hen misbruikten moeten ontmaskerd worden. De slachtofers hebben recht op schadeloosstelling. De SAP is bezorgd om de mogelijkheid dat «Operatie Kelk» gediend kan hebben als afleidingsmanoeuvre. Wij vragen dat alle licht wordt geworpen op deze zaak.

De SAP klaagt de arrogante en onwelriekende houding aan van de katholieke Kerk die, trouw aan de lijn van Benedictus XVI, elke verantwoordelijkheid weigert op te nemen, elke structurele invraagstelling weigert, en manoeuvreert om het schadeloos stellen van de slachtoffers te ontlopen. En dit terwijl ze jarenlang de waarheid heeft verborgen en de criminelen in haar rangen heeft gedekt. Ze blijft dit trouwens doen, door zelf een Centrum te willen opzetten, waar de slachtoffers en hun beulen tot vergiffenis en verzoening zouden worden gebracht...

We willen er op wijzen dat de houding van de Kerk zeer diepe wortels heeft: deze instelling gaat er van uit dat haar dienaren, omdat ze de belofte van kuisheid hebben afgelegd, boven de uitdagingen van deze wereld staan, aan het recht van de rest van de mensen onttrokken zijn, en enkel rekenschap hebben af te leggen aan God – door de biecht, de boetedoening en de vergiffenis. De Kerk toont hiermee zeer duidelijk haar aard als instelling uit het Ancien Régime: een elitair en fundamenteel ondemocratisch instituut.

De traditionele partijen, en bepaalde «vrijzinnnige» stromingen die onder het mom van de strijd tegen het islamitisch integrisme allerlei wetten stemmen waarmee de moslimgemeenschap in haar geheel wordt gestigmatiseerd, en gewone gelovigen worden gediscrimineerd, steken nog steeds geen vinger uit tegen een katholieke Kerk die blijft denken dat ze boven de wet staat.

Nochtans betekent deze Kerk, waar vandaag de meest reactionaire stromingen onder impuls van paus Benedictus XVI en een notoire integrist als Aartsbisschop Léonard opnieuw de wind in de zeilen hebben, een echt gevaar voor de democratische rechten en vrijheden, de seculiere staat en de feministische verworvenheden, ook in België. Dezelfde Léonard die vandaag de slachtoffers van ernstige mibruiken beledigt, liep enkele maanden geleden op kop van een manifestatie tegen het recht op abortus.

Voor de SAP kan het dan ook niet dat de lessen die worden getrokken uit het «dossier Dutroux van de Belgische Kerk» beperkt zouden blijven tot de gerechtvaardigde eisen om de volledige waarheid boven te brengen, de schuldigen en hun medeplichtigen te bestraffen, en de slachtoffers schadeloos te stellen, hoe essentiëel dit ook is.

De fundamentele kwestie die zich stelt is het eindelijk doorvoeren van de totale scheiding van Kerk en Staat. Bij de totstandkoming van België is de Kerk er in geslaagd door handig maneouvreren een groot deel van haar middeleeuwse privileges veilig te stellen. In ruil hiervoor heeft ze actief meegewerkt aan het consolideren van een grotendeels kunstmatige staat, hoofdzakelijk door haar gepriviligeerde relatie met dat ander reliek uit het Ancien Régime, de monarchie. In Vlaanderen in het bijzonder gaf de Kerk bovendien mee vorm aan een specifiek nationale identiteit, net als in Ierland of Polen. Bovendien nam de katholieke Kerk tijdens de halve eeuw dat Congo een Belgische kolonie was, actief deel aan de plundering door ook de geesten te «koloniseren». Ze had er bovendien een quasi-monopolie op het onderwijs, en beperkte de toegang tot de dispensaria tot die Congolezen die gedoopt waren. Ook in Vlaanderen blijft het katholieke onderwijs tot op de dag van vandaag een bijna monopolistische positie innemen, in het bijzonder in het lager en secundair onderwijs.

Uiteindelijk tonen de pedofilieschandalen vooral de noodzaak aan om eindelijk komaf te maken met al deze overblijfsels van het Ancien Régime. Dit betekent in de eerste plaats dat alle overheidssubsidies aan de religieuze cultussen worden stopgezet, maar ook dat de onderwijsnetten worden gefusioneerd tot een publiek, pluralistisch en seculier, gratis en kwaliteitsvol onderwijsnet. Het veronderstelt de afschafing van de monarchie, belangrijkste bndgenoot en steun van de Kerk. Het veronderstelt bovendien dat de zorginstelligen ontrokken worden aan de katholieke zuil en tot openbare diensten worden omgevormd. In dit democratische en sociale gevecht hebben progressieve kristenen, en meer in het algemeen de kristelijke arbeiderbeweging voluit hun plaats.

Socialistische Arbeiderspartij (SAP)

info@sap-rood.be // www.sap-rood.be